

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 4. november 2019
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Jakob Liebetrau
Sagsnr.: 2019-0030-2706
Dok.: 1245951

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 435 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. september 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Nick Hækkerup

/

Anne-Mette Lyhne Jensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 435 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

»Vil ministeren redegøre for, hvilke kriterier der ligger til grund, når ministeriet kategoriserer svar og bilag m.v. til udvalget som »fortroligt«.

Svar:

1. Helt grundlæggende er jeg meget opmærksom på, at brugen af fortrolige besvarelser skal begrænses, så flest mulige af de besvarelser mv., som jeg sender til Folketinget og Folketingets udvalg, gøres almindeligt tilgængelige, så offentligheden har mulighed for at følge med i, hvad regeringen oplyser over for Folketinget.

Samtidig er det en kendsgerning, at Justitsministeriet modtager mange spørgsmål fra Folketinget og dets udvalg, som bl.a. vedrører politiets efterforskning og forfølgning af konkrete lovovertrædelser.

Når Justitsministeriet i de situationer vælger at oversende en besvarelse i fortrolig form, så sker det for at kunne give uddybende og præcise oplysninger om for eksempel en konkret straffesag til Folketinget. Kategoriseringen af besvarelsen skal i den forbindelse ses som en påpegning over for Folketinget af, at materialet efter Justitsministeriets opfattelse indeholder oplysninger af fortrolig karakter.

Hvis der efterfølgende kommer en anmodning fra Folketinget om at oversende de ikke-fortrolige elementer i en besvarelse, som kan gøres almindeligt tilgængelig, så vil jeg selvfølgelig imødekomme dette ønske i det omfang, at det er muligt.

2. Justitsministeriets kategorisering af svar og bilag mv. til udvalget som »fortroligt« sker i almindelighed i overensstemmelse med lovgivningens regler om tavshedspligt.

Efter straffelovens § 152, stk. 3, er en oplysning fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

Straffeloven indeholder dog ikke en nærmere angivelse af, hvilke offentlige eller private interesser, der – i tilfælde hvor tavshedspligten ikke er gjort til

genstand for særregulering – kan medføre, at en oplysning må anses for at være fortrolig, hvorfor den nærmere afgræsning i væsentlig grad beror på normer uden for straffeloven.

Blandt disse normer er forvaltningslovens § 27, hvor der er foretaget en opregning af de fleste af de hensyn, der efter en konkret vurdering kan føre til, at en oplysning er fortrolig og dermed undergivet tavshedspligt.

Det følger bl.a. af forvaltningslovens § 27, stk. 1-3, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt vedrørende oplysninger om enkeltpersoners private forhold, oplysninger af væsentlig betydning for statens sikkerhed eller rigets forsvar, eller når det er nødvendigt at hemmeligholde en oplysning til beskyttelse af væsentlige hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser.

Endvidere følger det af § 27, stk. 4, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt vedrørende oplysninger, som det er nødvendigt at hemmeligholde for at varetage væsentlige hensyn til forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser, eller som det er nødvendigt at hemmeligholde for at varetage private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Jeg kan i øvrigt henviser til Justitsministeriets besvarelse af Finansudvalgets spørgsmål nr. 1 (Alm. del § 11), 2005-06 om oversendelse af fortrolige oplysninger og dokumenter til Folketinget (vedlagt).